

Opstaan om te leven

Ik ben de verrijzenis en het leven.

Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven.

Johannes, 11, 25

Inleidend woord

Op de vijfde zondag in de veertigdagentijd worden wij geroepen tot nieuw leven, tot opstanding uit de moedeloosheid, uit onze wanhoop en uit elk gemis aan perspectief.

Dit kan als wij opnieuw geloven in de persoon van Jezus Christus.

Wie in Hem gelooft, heeft het echte leven, hier en nu voor eeuwig.

Lezing uit het heilig evangelie volgens Johannes, 11, 1-45

Gedachte bij het evangelie

Onze Heer Jezus Christus kan wonderen doen, ook met ons. Maar het is wel zaak dat als Hij iets tot ons zegt, wij gehoor geven en doen wat Hij van ons vraagt. Hij spreekt ons aan. Hij spreekt tot ons hart. In het Woord dat Hij via de heilige Schrift tot ons spreekt, door het sacrament dat we mogen ontvangen.

Vandaag laat Jezus zien dat Hij Heer is over leven en dood. Dat de dood die Hij zal gaan sterven, niet het laatste woord heeft. Zo maakt Hij zijn leerlingen door de kracht van het geloof sterk en moedig om met Hem te geloven dat zijn sterven niet het einde is.

Zeker, de dood heeft iets definitiefs. Als we afscheid moeten nemen van dierbaren, dan weten we dat we hen in dit aardse leven niet meer terug zullen zien. Daar zijn we terecht verdrietig om.

Het verdriet van de zussen van Lazarus, Marta en Maria, ontroert Jezus, lezen we in het evangelie. Maar dan: niet het kwaad, niet de dood heeft het laatste woord. God heeft het laatste Woord. En God heerst, ook over de dood.

Toen Jezus voor het graf van Lazarus stond, en wist dat Hij Lazarus uit de dood terug ging halen, verrichtte Hij de opperste daad van liefde. Net zoals de Heer zich met ons verzoent en ons terughaalt uit onze onmacht en doet omkeren van onze dwaalwegen. Ons terughaalt naar het leven. Elke keer wanneer wij de eucharistie vieren, worden we teruggeroepen naar het leven.

Over enkele weken mogen we Pasen vieren. Het hoogfeest van de definitieve overwinning van het leven op de dood. Dan vieren wij de komst van Christus, die als een Licht in deze wereld komt. Dit wordt zo mooi verbeeld in de nieuwe Paaskaars die de kerk binnen wordt gedragen.

Dat ook wij dan mogen zien wat Hij voor ons gedaan heeft en dat ook wij, net zoals Lazarus, vol vertrouwen mogen hopen op wonderen van nieuw leven.

Tot slot

Soms ervaren wij een blokkade om iets te doen voor wie geen leven meer hebben. Toch zijn wij geroepen om onszelf en anderen uit dat graf te halen van moedeloosheid, wanhoop en elk gemis van perspectief.

Mogen wij opstaan en meewerken aan nieuwe levenskansen voor iedereen op aarde. Moge de goede God ons daarin tot zegen zijn.

Tekst uit de traditie: van de heilige Franciscus van Paola (+1507) Laat haat en vijandschap varen, wees spaarzaam met harde woorden. En als u die wel eens uit de mond vallen, neem dan de moeite om met die mond ook te genezen, waar wonden geslagen zijn. Vergeeft elkaar zo, dat zelfs de herinnering aan dat aangedane onrecht wordt uitgewist. Immers, het blijven denken aan het kwaad is al onrecht; het is een aanvulling op de verontwaardiging; het is het bewaren van een afkeer voor het recht; het vertroebelt ons gebed en verminkt de smeebeden die wij tot God richten. Wees gehecht aan de vrede; het is de kostbaarste schat; verlangt daarnaar boven alles. U weet dat onze zonden Gods toorn opwekken. Hebt dus berouw, zodat God u in zijn barmhartigheid vergeeft. Wat wij voor de mensen verborgen houden, is bekend bij God. Bekeert u dus met een oprecht hart. Leeft zo, dat de zegen van de Heer op u rust en de vrede van God onze Vader altijd bij u blijft.